

त्रीणि पुराणि चक्रुर्लोहमयीं भूमौ रज्जतीमन्तरिक्षे ह्यमीं दिवि । तदा देवैस्ता
 दग्धमुपसदाग्निराराधितस्तत उपसदेवताद्वयोऽग्निर्यदा तासु पूर्णं प्रविश्य ता ददाह
 तदा तिस्रः पुरोऽग्नेस्तनवोऽभूवन् । तदभिप्रेत्यायं मन्त्रः ॥ हे अग्ने या ते तवायः-
 शया तनूः । अयसि शेते इत्ययःशया लोहमयीत्यर्थः । लोहमयपुरव्यापित्वेन त-
 द्रूपा सती (४.) ॥ वर्षिष्ठा देवानामतिशयेनाभिमतफलवर्षिणी ॥ तथा गच्छरेष्ठा
 गच्छरे असुराणां विषमे देशे तिष्ठतीति गच्छरेष्ठा । हलदत्तात्सप्तम्याः संज्ञायामिति
 [पा० ६. ३. १.] विभक्तेरलुक् ॥ सा ते तनूरूयं वचोऽपावधीत् । हिन्दि भिन्दीत्या-
 दिकमसुरप्रोक्तं तीव्रं वचनं विनाशितवती ॥ तथा त्वेपं वचः असुरोक्तं देवाधि-
 क्षेपद्वयं प्रदीप्तं वाक्यमपावधीत् ॥ स्वाहा तथाविधोपकाराय तुभ्यमग्नये हविर्द-
 त्तम् । ततोऽसुरा एषु लोकेषु पुरश्चक्रिरे अयस्मयीमेवास्मिंलोके रज्जतामन्तरिक्षे
 हरिणीं दिवीत्यादिश्रुत्या [३. ४. ४. ३.] अयमितिहासो निवृत्तः ॥ उग्रवेषवच-
 सोरर्थान्तरम् । यथा असुरैः पराजिता देवा अन्नपानेऽलभमानाः क्षुत्पिपासाभ्यां
 वयं पीडिता इति यद्वचुस्तदुग्रं वचः । तथा किं वा वीरकृत्यादि महापातकम-
 स्माभिः कृतमिति क्लिन्नतो यद्वाक्यं संतापहेतुत्वेन दीप्तमूचुस्तत्त्वेपं वचः । तदाह
 तित्तिरिः । अशनायापिपासे ह वाऽउग्रं वच एनश्च वै वीरकृत्यं च त्वेपं वच
 इति ॥ ॥ का० [८. २. ३८.] एवमितरेऽअन्वहृत् रजःशयाऽ हरिशयां चेति । यथा
 प्रथमदिने या तेऽअग्नेऽयःशयेत्युपसदेवमितरे द्वितीयतृतीये उपसदौ द्वितीयतृतीय-
 दिनयोरनुतिष्ठत् । द्वितीयस्यामुपसदि रजःशयेति तृतीयोपसदि हरिशयेति मन्त्रभेद
 इति सूत्रार्थः ॥ रजःशया रजतमयी । हरिशया हिरण्यमयी । अन्यत्पूर्ववत् ॥ ८ ॥

III. a. तप्तायनी मेऽसि । b. वित्तायनी मेऽसि ।

c. अवतान्मा नायितात् । d. अवतान्मा व्ययितात् ।

e. विदेदग्निर्नभो नाम । f. अग्नेऽअङ्गिर आयुना नाम्नेहि ।

g. योऽस्यां पृथिव्यामसि यत्तेऽनाधृष्टं नाम यज्ञियं तेन वादधे ।

h. i. = e. f. । k. यो द्वितीयस्यां पृथिव्यामसि -- दधे ।

l. m. = e. f. । n. यस्तृतीयस्यां पृथि -- दधे ॥ o. अनु त्वा देववीतये ॥ १॥